

Familierechtbank Antwerpen (afd. Antwerpen), 26 maart 2018
17/3343/B

Huwelijk – res judicata

Mariage – res judicata

In zake: A.R.V. Nr. 17/3343/B

Gezien voorgaand verzoekschrift op 20 november 2017 aangeboden door meester S. Van Rossem, advocaat, kantoor houdende te 2060 Antwerpen, Violetstraat 48, voor en namens:

J. B.,

geboren te [...] op [...] en wonende te [...] (Antwerpen), [...],

- toegelaten tot het voordeel der kosteloze rechtspleging bij beschikking van het bureau voor rechtsbijstand van deze rechtbank dd, 3 november 2017,

en

QJ. G.,

geboren te [...] op [...] en wonende te [...] (Antwerpen), [...],

- beiden keuze van woonst doende ten kantore van hun raadsman meester S. Van Rossem te 2060 Antwerpen, Violetstraat 48,

1. Procedure

De rechtbank heeft onder meer kennis genomen van:

- het verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 20 november 2017,
- het schriftelijk advies van H. De Vrij, Procureur des Konings dd. 4 december 2017,
- de namens verzoekende partijen neergelegde schriftelijke repliek,
- de neergelegde stukken.

Ter zitting van 5 maart 2018 werden verzoekende partijen, bijgestaan door hun raadsman, gehoord in raadkamer. Het openbaar ministerie verleende advies, waarop werd gerepliceerd.

De wet op het taalgebruik in gerechtszaken werd nageleefd.

2. Situering van het geschil en vordering

Het verzoekschrift beoogt de erkenning van het huwelijk, afgesloten tussen verzoekers te Junik (Kosovo) op 2 mei 2014.

De ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen, district Deurne, heeft op 11 september 2017 geweigerd dit huwelijk te erkennen.

Verzoekers hebben beroep ingesteld tegen deze beslissing.

3. Beoordeling

Bij vonnis van 24 maart 2016 heeft deze rechtbank zich al eens uitgesproken over deze zaak.

Ook toen tekende men beroep aan tegen de weigering van de ambtenaar van burgerlijke stand van Antwerpen van 20 januari 2015 om het huwelijk te erkennen.

Het beroep werd toen afgewezen als ongegrond en verzoekende partijen hebben berust in dit vonnis.

Naar luid van art. 24 Ger.W. heeft iedere eindbeslissing gezag van gewijsde vanaf de uitspraak en naar luid van art. 26 Ger.W. blijft het gezag van het rechterlijk gewijsde bestaan zolang de beslissing niet ongedaan is gemaakt.

Aangezien de vordering van partijen het rechterlijk gewijsde miskent, is deze niet ontvankelijk. Overeenkomstig art. 25 Ger.W. verhindert het gezag van gewijsde dat de vordering opnieuw wordt ingesteld.

Anders dan verzoekende partijen aanvoeren, is er immers wel degelijk sprake van gezag van gewijsde.

Deze rechtbank heeft zich immers reeds definitief uitgesproken over de vordering van verzoekende partijen.

In tegenstelling tot wat verzoekende partijen aanvoeren is hun thans gestelde vordering identiek aan de vordering die zij destijds hebben ingesteld tegen de weigering van de gevraagde erkenning van hun huwelijk.

Dat de weigeringsbeslissing opnieuw genomen werd door de ambtenaar van burgerlijke stand en het derhalve om een andere beslissing van een andere datum zou gaan, waardoor er geen sprake kan zijn van gezag van gewijsde is niet juist.

Het gaat immers om dezelfde akte die ter overschrijving werd aangeboden en waarvan de ambtenaar van burgerlijke stand opnieuw de overschrijving heeft geweigerd omdat het zou gaan om een schijnhuwelijk.

Dezelfde beslissing werd eerder genomen en het beroep hiertegen werd ongegrond verklaard.

Dat de situatie ten tijde van de tweede weigering anders zou zijn, doet hieraan geen afbreuk. Het gaat immers om de vraag naar erkenning van hetzelfde huwelijk. Een andere situatie zou relevant zijn indien er een nieuw huwelijk zou zijn afgesloten, hetgeen in huidige zaak niet het geval is.

De eis van verzoekers toen en nu heeft hetzelfde voorwerp en dezelfde oorzaak. Men vraagt immers in beide procedures om de weigering tot erkenning van hetzelfde buitenlands huwelijk teniet te doen.

Het is een eenzijdige procedure, zodat ook de partijen dezelfde zijn.

De vordering wordt dan ook onontvankelijk verklaard.

4. Beslissing

De rechtbank stelt vast dat de wet op het taalgebruik in gerechtszaken is nageleefd.

En doet uitspraak nadat mevrouw H. De Vrij, substituut procureur des konings werd gehoord in haar advies.

Het verzoek wordt onontvankelijk verklaard,

De kosten worden ten laste van verzoekende partijen gelegd.

Dit vonnis werd uitgesproken op zesentwintig maart tweeduizend achttien in raadkamer van de Kamer AF1, die samengesteld was uit:

A. Wynants, rechter,

H. De Vrij, substituut procureur des Konings,

A. Rasschaert, griffier.